

Ednóuk mežla je edna mati sirmáška trisine, pa je nje odprávilá slúžit i na pout njim je spekla i dala pogáče. A na pouiti sta óviva dva staréjšiva brata mlájšimi želá pogáče, pa kak so te prišli do ednoga stúdenca, te sta téva dva staréjšiva toga mladoga stúdenec ličila, a njéva pa ideta dele: tak sta prišla do ednoga grofofskoga grada, pa sta tam slúžbo dóbila. A of mládi pa si je fčasi očij z vodom namáxao a očij so njemi fčasi ozdrávilé, kati prljé; kak sta ga vu stúdenec ličila, sta njemi očij vó spehnola. A f kistom stúdeneci je pa bila takša voda ga očij zaráčiti; a on pa zeme eden vrč te vodé šof, i kak je prišeo do ednoga drejva, pod kistim drejvom si je dol légo, i doleti edna fčela i záleti se v njega, kati je slejpa bila. A té díčák jo namazé z onom vodom, a ona no se záfali, pa njemi je podvila: dobro, i ja bom tebi ešče na kórist. A malo sledkar je pa prišeo vuk, pa slejpi; i njemi tak napravi, da je njemi očij z vodo namázao, a té je vido, i on njemi je obécao, da njemi ešče bou na kórist. A kéonej prízde slejpa miš i njoj tak napravi, i ona njemi obéča, da njemi ešče bou na kórist. A te je pa šou dele, pa je prišeo do téjtega grada, gde sta óviva dva njégóviva brata slúžila. A i on dobij slúžbo pri tom gradu. Ovi tri brati so se nej poznali, nego za edno leto so se kumaj spoznali. I té sta počela óviva dva staréjšiva na njega moziti pa sta gledala, da bi kak pri grofi mogla napraviti, da bi ga on iti rao. I tak ednóuk ide of najstarejši brat k grofi pa njemi pravi: of moj najmlájši brat zna napraviti, da fse živine fkiip prízde, štere samo on šče meti. A záto je dao grof njega k sebi pózvati, pa njemi povéj, kakše stvari šče meti; pa njemi je povedao: če mi do zútra spraviš, dobro, ja ti bom dao stou rajnški, a či nej, mači smrit. A on odijde f svojo hižo jóučič. A te pa prízde k njemi vuk, pa njemi je povedao: naj se jóukati, nego se sedi gor na mené pa jaši me vó na senózat, pa tam ti prízdejo fse živine, štere ščeš meti ti i grof. I tak se je dogóvídilo. A živine so prišle i samé pred njim šle k grofi domou. I zátra, gde se je grof gor stáno, vidi fse, ka je šteo meti, a tomi najmlájšimi da záto stou rajnški. Pa ide naj starejši brat grofi pa njemi velij: moj mlájši brat zna napraviti, da kolko šte vrsti je fkiip zója, da za edno noič bou fšako po sebi. A náto ga grof k sebi prízvati pa njemi velij fse zunje, ka je na hiži fkiip zmejšano, moreš napraviti, da bou fšako po sebi do zútra pa či napraviš, dobro, - dobiš stou rajnški, a či nej, te pa glávo zgibiš. Na to odijde z žalosten f svojo hižo jóučič, a k njemi prízde miš pa njemi velij: samo tuj spi, zútra b fse f rédi. I on gasni i vidi zátra, da je dobro fse. A grof prízde pa je vido, da je tak kak je z povedano, pa njemi teda stou rajnški. A kak sta tou óviva brata vidila, da je pa fčeno, ide pa tri krat grofi najstarejši brat pa njemi velij: moj brat zna i more v ednoj nbči napraviti z vojška cétka. Náto dá ga grof pa k sebi pózvati pa njemi velij: ti vu mojem dvorú mi moreš do zátra z vojška cétka napraviti; a či napraviš, dobiš pa stou rajnški, a či nej, te pa boš pogúbleni. A na tou je on odíseo f svojo hižo pa si je mislo: xdaj morem odijti, da tou fčiniti rémrom, a mójiva brata tak na mené mozita. I tak se je zé odprávo, da je šteo odijti, a fčela pa prízde k njemi pa njemi velij: naj samo spi, da bo do zátra fse napravleno. In on je odíseo spat i do zátra je bilou fse gótoro, i on dobij záto pa stou rajnški. Óviva dva staréjšiva brata dab je bujti njégóviva. A te so prišle fse xivostinje pa so štele grad obrnóuti. A of njegof klápec, brat óviva šteriva je bujo, on je samo mogao obraniti, da ne bi grad porúšile; a on je ne šteo, dokeč njemi grof nej obécao céjlo imanje i da bou grof njegof klápec, on grofof vért. In grof je tak póstao njegof klápec a on grofof vért, pa je dóubo tak céjlo grofofsko imanje.

}